

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення»

Зміст положення (норми) діючого законодавства	Зміст положення (норми) з урахуванням пропонованих змін
Земельний кодекс України	
<p>Стаття 130. Покупці земель сільськогосподарського призначення</p> <p>1. Покупцями земельних ділянок сільськогосподарського призначення для ведення товарного сільськогосподарського виробництва можуть бути:</p> <p>а) громадяни України, які мають сільськогосподарську освіту або досвід роботи у сільському господарстві чи займаються веденням товарного сільськогосподарського виробництва;</p> <p>б) юридичні особи України, установчими документами яких передбачено ведення сільськогосподарського виробництва.</p> <p>2. Переважне право купівлі земельних ділянок сільськогосподарського призначення мають громадяни України, які постійно проживають на території відповідної місцевої ради, де здійснюється продаж земельної ділянки, а також відповідні органи місцевого самоврядування.</p> <p>Відсутня</p>	<p>Стаття 130. Набуття права власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення</p> <p>1. Набувати право власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення можуть:</p> <p>а) громадяни України;</p> <p>б) юридичні особи України, створені за законодавством України;</p> <p>в) територіальні громади;</p> <p>г) держава.</p> <p>Іноземці та особи без громадянства можуть набувати право власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення в порядку спадкування за законом, але зобов'язані здійснити їх відчуження протягом одного року з дня набуття права власності.</p> <p>2. Сукупна площа земельних ділянок сільськогосподарського призначення у власності громадянина, юридичної особи, з урахуванням пов'язаних осіб або юридичних осіб, створених за</p>

законодавством України, що мають спільного кінцевого бенефіціарного власника (контролера):

в межах однієї об'єднаної територіальної громади не повинна перевищувати 35 відсотків земель сільськогосподарського призначення такої громади;

в межах однієї області або Автономної Республіки Крим, не повинна перевищувати 8 відсотків земель сільськогосподарського призначення такої області або Автономної Республіки Крим;

не повинна перевищувати 0,5 відсотків земель сільськогосподарського призначення України.

Термін «пов'язані особи» використовується у значенні, визначеному Податковим кодексом України.

Термін «бенефіціарний власник (контролер) вживається у цьому Кодексі у значенні, наведеному у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Порушення вимог цієї частини є підставою для визнання правочину, за яким набувається право власності на земельну ділянку недійсним, а також для примусового відчуження земельної ділянки.

Порядок здійснення перевірки відповідності набувача або власника земельної ділянки вимогам, визначеним цим Кодексом для набуття у власність земельної ділянки сільськогосподарського призначення,

	<p>затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. Орендар, який відповідно до закону може мати у власності орендовану земельну ділянку, якщо інше не передбачено законом, має переважне право на придбання її у власність у разі продажу цієї земельної ділянки, за умови, що він сплачує ціну, за якою вона продається, а в разі продажу на аукціоні - якщо його пропозиція є рівною з пропозицією, яка є найбільшою із запропонованих учасниками аукціону.</p>
<p>Стаття 131. Набуття права власності на земельні ділянки на підставі інших цивільно-правових угод</p> <p>1. Громадяни та юридичні особи України, а також територіальні громади та держава мають право набувати у власність земельні ділянки на підставі міни, ренти, дарування, успадкування та інших цивільно-правових угод.</p>	<p>Стаття 131. Набуття права власності на земельні ділянки на підставі інших цивільно-правових угод</p> <p>1. Громадяни та юридичні особи, створені за законодавством України, а також територіальні громади та держава мають право набувати у власність земельні ділянки на підставі міни, ренти, дарування, успадкування та інших цивільно-правових угод.</p>
<p>Розділ X</p> <p>ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>...</p> <p>пункт відсутній</p> <p>...</p> <p>...</p>	<p>Розділ X</p> <p>ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>....</p> <p>6-1. Громадяни, яким належить право постійного користування, право довічного успадкованого володіння земельними ділянками державної та комунальної власності, призначеними для ведення селянського (фермерського) господарства, а також орендарі земельних ділянок, які набули право оренди землі шляхом переоформлення права постійного</p>

14. До набрання чинності законом про обіг земель сільськогосподарського призначення, але не раніше 1 січня 2020 року, забороняється внесення права на земельну частку (пай) до статутних капіталів господарських товариств.

користування щодо зазначених земельних ділянок, мають право на викуп таких земельних ділянок у власність з розстрочкою платежу до 5 років за ціною, яка дорівнює нормативній грошовій оцінці таких земельних ділянок, без проведення земельних торгів.»

...

14. До 1 січня 2024 року не допускається набуття юридичними особами, бенефіціарним власником (контролером) яких є іноземці, особи без громадянства, юридичні особи, створені за законодавством іншим, ніж законодавство України, іноземні держави, права власності на

земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності,

земельні ділянки, які перебувають у приватній власності і призначені для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, земельні ділянки, виділені в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) для ведення особистого селянського господарства, а також земельні частки (паї).

Вимоги цього пункту не розповсюджуються на випадки набуття сільськогосподарськими товаровиробниками у власність земельних ділянок, які використовують такі земельні ділянки на правах оренди, емфітевзису, за умови, якщо:

з часу державної реєстрації юридичної особи - набувача права власності пройшло не менше 3 років,

15. До набрання чинності законом про обіг земель сільськогосподарського призначення, але не раніше 1 січня 2020 року, не допускається:

а) купівля-продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності, земель, що перейшли до комунальної власності відповідно до пункту 21 цього розділу або передані до комунальної власності відповідно до статті 14-1 Закону України "Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)", крім вилучення (викупу) їх для суспільних потреб;

б) купівля-продаж або іншим способом відчуження земельних ділянок і зміна цільового призначення (використання) земельних ділянок, які перебувають у власності громадян та юридичних осіб для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, земельних ділянок, виділених в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) для ведення особистого селянського господарства, а також земельних часток (паїв), крім передачі їх у спадщину, обміну (міни) відповідно до частини другої статті 37-1 цього Кодексу земельної ділянки на іншу земельну ділянку з однаковою нормативною грошовою оцінкою або різниця між нормативними грошовими оцінками яких становить не більше 10 відсотків та вилучення (викупу) земельних ділянок для суспільних потреб, а також крім зміни цільового призначення (використання) земельних ділянок з метою їх надання інвесторам - учасникам угод про розподіл продукції для здійснення діяльності за такими угодами.

Купівля-продаж або іншим способом відчуження земельних ділянок та земельних часток (паїв), визначених підпунктами "а" та "б" цього пункту, запроваджується за умови набрання

право оренди, емфітевзису виникло до набрання чинності цим пунктом.

Порушення вимог цього пункту є підставою для визнання правочину, на підставі якого набувається право власності на земельну ділянку, а також підставою для примусового відчуження земельної ділянки.

Термін «сільськогосподарський товаровиробник» використовується у цьому пункті у значенні, наведеному у пункті 14.1.235 статті 14 Податкового кодексу України.

виключити

чинності законом про обіг земель сільськогосподарського призначення, але не раніше 1 січня 2020 року, в порядку, визначеному цим Законом.

Угоди (у тому числі довіреності), укладені під час дії заборони на купівлю-продаж або іншим способом відчуження земельних ділянок та земельних часток (паїв), визначених підпунктами "а" та "б" цього пункту, в частині їх купівлі-продажу та іншим способом відчуження, а так само в частині передачі прав на відчуження цих земельних ділянок та земельних часток (паїв) на майбутнє є недійсними з моменту їх укладення (посвідчення).

Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»

Стаття 12. Державний реєстр прав

1. Державний реєстр прав містить записи про зареєстровані речові права на нерухоме майно, об'єкти незавершеного будівництва, їх обтяження, про об'єкти та суб'єктів цих прав, відомості та електронні копії документів, поданих у паперовій формі, або документи в електронній формі, на підставі яких проведено реєстраційні дії, а також документи, сформовані за допомогою програмних засобів ведення Державного реєстру прав у процесі проведення таких реєстраційних дій.

Стаття 12. Державний реєстр прав

1. Державний реєстр прав містить записи про зареєстровані речові права на нерухоме майно, **ціну (вартість) нерухомого майна та речових прав на нього чи розмір плати за користування нерухомим майном за відповідними правочинами**, об'єкти незавершеного будівництва, їх обтяження, про об'єкти та суб'єктів цих прав, відомості та електронні копії документів, поданих у паперовій формі, або документи в електронній формі, на підставі яких проведено реєстраційні дії, а також документи, сформовані за допомогою програмних засобів ведення Державного реєстру прав у процесі проведення таких реєстраційних дій.

Стаття 13. Структура Державного реєстру прав

...

Стаття 13. Структура Державного реєстру прав

...

<p>3. Розділ Державного реєстру прав складається з чотирьох частин, які містять відомості про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) нерухоме майно; 2) право власності та суб'єкта (суб'єктів) цього права; 3) інші речові права та суб'єкта (суб'єктів) цих прав; 4) обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта (суб'єктів) цих обтяжень. <p>Відсутня</p>	<p>3. Розділ Державного реєстру прав складається з чотирьох частин, які містять відомості про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) нерухоме майно; 2) право власності та суб'єкта (суб'єктів) цього права, а також ціну (вартість) такого права; 3) інші речові права та суб'єкта (суб'єктів) цих прав, а також ціну (вартість) таких речових прав та розмір плати за користування цим нерухомим майном; 4) обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта (суб'єктів) цих обтяжень. <p>Відомості про ціну (вартість) нерухомого майна, ціну (вартість) речових прав чи розмір плати за користування нерухомим майном вносяться до Державного реєстру прав виключно під час державної реєстрації набуття прав на підставі документів, поданих для такої реєстрації. У разі відсутності у документах, поданих для державної реєстрації прав, відповідних відомостей про ціну (вартість) речових прав, такі відомості не вносяться до Державного реєстру прав, а додаткові документи для їх отримання не вимагаються.</p>
<p>Стаття 33. Взаємодія суб'єктів державної реєстрації прав та органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру</p> <p>1. Державний реєстратор під час проведення державної</p>	<p>Стаття 33. Взаємодія суб'єктів державної реєстрації прав та органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру</p> <p>1. Державний реєстратор під час проведення державної</p>

<p>реєстрації речових прав на земельні ділянки має безпосередній доступ та користується відомостями Державного земельного кадастру у <u>порядку</u>, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Для посадових осіб органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, інформація з Державного реєстру прав у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом, надається в електронній формі шляхом безпосереднього доступу до Державного реєстру прав відповідно до <u>частини третьої</u> статті 32 цього Закону.</p>	<p>реєстрації речових прав на земельні ділянки має безпосередній доступ та користується відомостями Державного земельного кадастру у <u>порядку</u>, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Для посадових осіб органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, інформація з Державного реєстру прав у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом, надається в електронній формі шляхом безпосереднього доступу до Державного реєстру прав відповідно до <u>частини третьої</u> статті 32 цього Закону.</p> <p>3. Програмне забезпечення Державного реєстру прав має забезпечувати інформаційну взаємодію між Державним реєстром речових прав, Державним земельним кадастром, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Державним реєстром актів цивільного стану громадян з метою одержання інформації про сукупну площу земельних ділянок сільськогосподарського призначення у власності однієї особи та пов'язаних осіб і розташованих в межах однієї громади, області, Автономної Республіки Крим та в межах України.</p>
<p>Закон України «Про Державний земельний кадастр»</p>	
<p>Стаття 30. Інформаційна взаємодія органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, та суб'єктів державної реєстрації прав</p> <p>1. Для державних кадастрових реєстраторів інформація з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно у</p>	<p>Стаття 30. Інформаційна взаємодія органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, та суб'єктів державної реєстрації прав</p> <p>1. Для державних кадастрових реєстраторів інформація з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно у</p>

<p>зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених цим Законом, надається в електронній формі шляхом безпосереднього доступу до цього реєстру відповідно до <u>Закону України</u> "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень".</p> <p>2. Державний реєстратор речових прав на нерухоме майно під час проведення державної реєстрації речових прав на земельні ділянки має безпосередній доступ та користується відомостями з Державного земельного кадастру в <u>порядку</u>, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>частина відсутня</p>	<p>зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених цим Законом, надається в електронній формі шляхом безпосереднього доступу до цього реєстру відповідно до <u>Закону України</u> "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень".</p> <p>2. Державний реєстратор речових прав на нерухоме майно під час проведення державної реєстрації речових прав на земельні ділянки має безпосередній доступ та користується відомостями з Державного земельного кадастру в <u>порядку</u>, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. Програмне забезпечення Державного земельного кадастру має забезпечувати інформаційну взаємодію між Державним земельним кадастром, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Державним реєстром актів цивільного стану громадян з метою одержання інформації про сукупну площу земельних ділянок сільськогосподарського призначення у власності однієї особи та пов'язаних осіб і розташованих в межах однієї громади, області, Автономної Республіки Крим та в межах України.</p>
<p>Закон України «Про санкції»</p>	
<p>Стаття 4. Види санкцій</p> <p>1. Видами санкцій згідно з цим Законом є:</p> <p>24) позбавлення державних нагород України, інших форм</p>	<p>Стаття 4. Види санкцій</p> <p>1. Видами санкцій згідно з цим Законом є:</p> <p>24) позбавлення державних нагород України, інших форм</p>

<p>відзначення;</p> <p>Пункт відсутній</p> <p>25) інші санкції, що відповідають принципам їх застосування, встановленим цим Законом.</p>	<p>відзначення;</p> <p>24-1) заборона на набуття у власність земельних ділянок;</p> <p>25) інші санкції, що відповідають принципам їх застосування, встановленим цим Законом.</p>
<p>Стаття 5. Застосування, скасування та внесення змін до санкцій</p> <p>1. Пропозиції щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій виносяться на розгляд Ради національної безпеки та оборони України Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, Національним банком України, Службою безпеки України.</p> <p>2. Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо іноземної держави або невизначеного кола осіб певного виду діяльності (секторальні санкції), передбачених пунктами 1-5, 13-15, 17-19, 25 частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України, вводиться в дію указом Президента України та затверджується протягом 48 годин з дня видання указу Президента України постановою Верховної Ради України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту прийняття постанови Верховної Ради України і є обов'язковим до виконання.</p> <p>3. Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1-21,</p>	<p>Стаття 5. Застосування, скасування та внесення змін до санкцій</p> <p>1. Пропозиції щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій виносяться на розгляд Ради національної безпеки та оборони України Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, Національним банком України, Службою безпеки України.</p> <p>2. Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо іноземної держави або невизначеного кола осіб певного виду діяльності (секторальні санкції), передбачених пунктами 1-5, 13-15, 17-19, 24-1,25 частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України, вводиться в дію указом Президента України та затверджується протягом 48 годин з дня видання указу Президента України постановою Верховної Ради України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту прийняття постанови Верховної Ради України і є обов'язковим до виконання.</p> <p>3. Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства,</p>

<p>23-25 частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання.</p>	<p>а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1-21, 23-25 частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання.</p>
--	---

Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань»

<p>Стаття 7. Єдиний державний реєстр</p> <p>...</p> <p>3. Програмне забезпечення Єдиного державного реєстру повинно забезпечувати:</p> <p>...</p> <p>пункт відсутній;</p> <p>13) проведення інших операцій, визначених цим Законом.</p> <p>...</p> <p>Відсутня</p>	<p>Стаття 7. Єдиний державний реєстр</p> <p>...</p> <p>3. Програмне забезпечення Єдиного державного реєстру повинно забезпечувати:</p> <p>...</p> <p>12-1) інформаційну взаємодію між Державним земельним кадастром, Державним реєстром актів цивільного стану громадян, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань з метою одержання інформації про сукупну площу земельних ділянок сільськогосподарського призначення у власності однієї особи та пов'язаних осіб і розташованих в межах однієї громади, області, Автономної Республіки Крим та в межах України;</p> <p>13) проведення інших операцій, визначених цим Законом.</p> <p>...</p>
---	---

6. Термін «пов'язані особи» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному у Податковому кодексі України.

Закон України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану»

Стаття 11. Державний реєстр актів цивільного стану громадян

1. Державний реєстр актів цивільного стану громадян - це державна електронна інформаційна система, яка містить відомості про акти цивільного стану, зміни, що вносяться до актових записів цивільного стану, їх поновлення та анулювання та відомості про видачу свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану і про видачу витягів з нього.

Державний реєстр актів цивільного стану громадян ведеться відділами державної реєстрації актів цивільного стану.

2. Держателем Державного реєстру актів цивільного стану громадян є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану.

3. Адміністратором Державного реєстру актів цивільного стану громадян є державне підприємство, яке належить до сфери управління Міністерства юстиції України.

4. Адміністратор Державного реєстру актів цивільного стану громадян здійснює заходи із створення і супроводження програмного забезпечення Державного реєстру актів цивільного стану громадян, збереження та

Стаття 11. Державний реєстр актів цивільного стану громадян

1. Державний реєстр актів цивільного стану громадян - це державна електронна інформаційна система, яка містить відомості про акти цивільного стану, зміни, що вносяться до актових записів цивільного стану, їх поновлення та анулювання та відомості про видачу свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану і про видачу витягів з нього.

Державний реєстр актів цивільного стану громадян ведеться відділами державної реєстрації актів цивільного стану.

2. Держателем Державного реєстру актів цивільного стану громадян є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану.

3. Адміністратором Державного реєстру актів цивільного стану громадян є державне підприємство, яке належить до сфери управління Міністерства юстиції України.

4. Адміністратор Державного реєстру актів цивільного стану громадян здійснює заходи із створення і супроводження програмного забезпечення Державного реєстру актів цивільного стану громадян, збереження та

захисту бази даних, відповідає за його функціонування, надає безоплатний доступ до нього відділам державної реєстрації актів цивільного стану, забезпечує реєстрацію такого доступу та збереження відомостей про кожний доступ.

5. Порядок ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян устанавлюється Кабінетом Міністрів України.

6. Відомості про фізичних осіб, що містяться у Державному реєстрі актів цивільного стану громадян, можуть бути використані Міністерством фінансів України під час здійснення повноважень з контролю за дотриманням бюджетного законодавства в частині моніторингу достовірності інформації, поданої фізичними особами для нарахування та своєчасного і в повному обсязі отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, пенсій, заробітних плат, інших виплат, що здійснюються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

7. Витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян надається на запит банку або іншої фінансової установи, що має ліцензію на надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту, відповідно до [Закону України](#) "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг", або бюро кредитних історій у порядку та обсязі, встановлених Міністерством юстиції України, за наявності письмової згоди фізичної особи, якої стосуються відомості, зазначені в актових записах

захисту бази даних, відповідає за його функціонування, надає безоплатний доступ до нього відділам державної реєстрації актів цивільного стану, забезпечує реєстрацію такого доступу та збереження відомостей про кожний доступ.

5. Порядок ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян устанавлюється Кабінетом Міністрів України.

6. Відомості про фізичних осіб, що містяться у Державному реєстрі актів цивільного стану громадян, можуть бути використані Міністерством фінансів України під час здійснення повноважень з контролю за дотриманням бюджетного законодавства в частині моніторингу достовірності інформації, поданої фізичними особами для нарахування та своєчасного і в повному обсязі отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, пенсій, заробітних плат, інших виплат, що здійснюються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

7. Витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян надається на запит банку або іншої фінансової установи, що має ліцензію на надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту, відповідно до [Закону України](#) "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг", або бюро кредитних історій у порядку та обсязі, встановлених Міністерством юстиції України, за наявності письмової згоди фізичної особи, якої стосуються відомості, зазначені в актових записах цивільного

<p>цивільного стану.</p> <p>частина відсутня</p>	<p>стану.</p> <p>8. Програмне забезпечення Державного реєстру актів цивільного стану громадян повинно забезпечувати інформаційну взаємодію між цим реєстром та Державним земельним кадастром, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань з метою одержання інформації про сукупну площу земельних ділянок сільськогосподарського призначення у власності однієї особи та пов'язаних осіб і розташованих в межах однієї громади, області, Автономної Республіки Крим та в межах України. Термін «пов'язані особи» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному у Податковому кодексі України.</p>
<p>Закон України «Про нотаріат»</p>	
<p>Стаття 55. Посвідчення угод про відчуження та заставу майна</p> <p>Угоди про відчуження та заставу майна, що підлягає реєстрації, крім випадків, встановлених статтею 38 Закону України "Про іпотеку", посвідчуються за умови подання документів, що підтверджують право власності на майно, що відчужується або заставляється, або за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі застави майбутнього майна або створення забезпечувального обтяження в майбутньому майні нотаріусу надаються документи, що підтверджують наявність прав на набуття</p>	<p>Стаття 55. Посвідчення угод про відчуження та заставу майна</p> <p>Угоди про відчуження та заставу майна, що підлягає реєстрації, крім випадків, встановлених статтею 38 Закону України "Про іпотеку", посвідчуються за умови подання документів, що підтверджують право власності на майно, що відчужується або заставляється, або за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі застави майбутнього майна або створення забезпечувального обтяження в майбутньому майні нотаріусу надаються документи, що підтверджують наявність прав на набуття</p>

такого майна у власність у майбутньому.

При посвідченні угод про відчуження або заставу жилого будинку, квартири, дачі, садового будинку, гаража, земельної ділянки, іншого нерухомого майна, транспортних засобів перевіряється відсутність будь-якої заборони відчуження або арешту майна.

В разі наявності заборони угода про відчуження майна, обтяженого боргом, посвідчується лише у разі згоди кредитора і набувача на укладення такої угоди.

Посвідчення правочинів щодо відчуження, іпотеки житлового будинку, квартири, дачі, садового будинку, гаража, земельної ділянки, іншого нерухомого майна, а також правочинів щодо відчуження, застави транспортних засобів, що підлягають державній реєстрації, провадиться за місцезнаходженням (місцем реєстрації) цього майна або за місцезнаходженням (місцем реєстрації) однієї із сторін відповідного правочину.

Угоди про відчуження жилого будинку, стороною в яких є фізична особа, та будівництво якого не закінчено і здійснюється з використанням коштів місцевих бюджетів, посвідчуються за наявності рішення виконавчого комітету місцевої ради або відповідної місцевої державної адміністрації про згоду на таке відчуження.

Іпотечні договори, предметом іпотеки за якими є нерухомість, яка належить третім особам і стане власністю іпотекодавця після укладання такого договору, посвідчуються до моменту оформлення встановленого законодавством документа про право власності іпотекодавця на нерухомість.

Після оформлення встановленого законодавством

такого майна у власність у майбутньому.

При посвідченні угод про відчуження або заставу жилого будинку, квартири, дачі, садового будинку, гаража, земельної ділянки, іншого нерухомого майна, транспортних засобів перевіряється відсутність будь-якої заборони відчуження або арешту майна.

В разі наявності заборони угода про відчуження майна, обтяженого боргом, посвідчується лише у разі згоди кредитора і набувача на укладення такої угоди.

Посвідчення правочинів щодо відчуження, іпотеки житлового будинку, квартири, дачі, садового будинку, гаража, земельної ділянки, іншого нерухомого майна, а також правочинів щодо відчуження, застави транспортних засобів, що підлягають державній реєстрації, провадиться за місцезнаходженням (місцем реєстрації) цього майна або за місцезнаходженням (місцем реєстрації) однієї із сторін відповідного правочину.

Угоди про відчуження жилого будинку, стороною в яких є фізична особа, та будівництво якого не закінчено і здійснюється з використанням коштів місцевих бюджетів, посвідчуються за наявності рішення виконавчого комітету місцевої ради або відповідної місцевої державної адміністрації про згоду на таке відчуження.

Іпотечні договори, предметом іпотеки за якими є нерухомість, яка належить третім особам і стане власністю іпотекодавця після укладання такого договору, посвідчуються до моменту оформлення встановленого законодавством документа про право власності іпотекодавця на нерухомість.

Після оформлення встановленого законодавством

документа про право власності іпотекодавця на нерухомість, що є предметом іпотеки, іпотекодержатель реєструє у встановленому законом порядку обтяження прав власника на нерухомість. Якщо іпотечним договором передбачено накладення заборони відчуження нерухомого майна, яке є предметом іпотеки, нотаріус накладає таку заборону за повідомленням іпотекодержателя.

Іпотечні договори, іпотекою за якими є майнові права на нерухомість, будівництво якої не завершено, посвідчуються за умови подання документів, які підтверджують майнові права на нерухомість.

Після закінчення будівництва збудована нерухомість продовжує бути предметом іпотеки відповідно до умов іпотечного договору. У цьому разі іпотекодержатель на підставі документа про право власності або, за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, на підставі відомостей з цього реєстру реєструє у встановленому законом порядку обтяження прав власника на збудовану нерухомість.

Якщо іпотечним договором передбачено, нотаріус накладає заборону на відчуження нерухомості, яка є предметом іпотеки, за повідомленням іпотекодержателя. У разі зміни характеристик нерухомості, яка є предметом іпотеки (зміна площі нерухомості, зміни у плануванні приміщень тощо), нотаріус на підставі документа, який підтверджує право власності на нерухомість, або, за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, на

документа про право власності іпотекодавця на нерухомість, що є предметом іпотеки, іпотекодержатель реєструє у встановленому законом порядку обтяження прав власника на нерухомість. Якщо іпотечним договором передбачено накладення заборони відчуження нерухомого майна, яке є предметом іпотеки, нотаріус накладає таку заборону за повідомленням іпотекодержателя.

Іпотечні договори, іпотекою за якими є майнові права на нерухомість, будівництво якої не завершено, посвідчуються за умови подання документів, які підтверджують майнові права на нерухомість.

Після закінчення будівництва збудована нерухомість продовжує бути предметом іпотеки відповідно до умов іпотечного договору. У цьому разі іпотекодержатель на підставі документа про право власності або, за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, на підставі відомостей з цього реєстру реєструє у встановленому законом порядку обтяження прав власника на збудовану нерухомість.

Якщо іпотечним договором передбачено, нотаріус накладає заборону на відчуження нерухомості, яка є предметом іпотеки, за повідомленням іпотекодержателя. У разі зміни характеристик нерухомості, яка є предметом іпотеки (зміна площі нерухомості, зміни у плануванні приміщень тощо), нотаріус на підставі документа, який підтверджує право власності на нерухомість, або, за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, на

підставі відомостей з цього реєстру зобов'язаний зробити відмітку на примірнику іпотечного договору, що належить іпотекодержателю. При цьому нотаріус не має права вимагати додаткових документів та згоди іпотекодавця.

підставі відомостей з цього реєстру зобов'язаний зробити відмітку на примірнику іпотечного договору, що належить іпотекодержателю. При цьому нотаріус не має права вимагати додаткових документів та згоди іпотекодавця.

При посвідченні угоди про відчуження земельної ділянки сільськогосподарського призначення, нотаріус перевіряє дотримання передбачених Земельним кодексом України вимог до набувачів права власності на землі сільськогосподарського призначення, у тому числі використовує відомості Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Державного земельного кадастру, Державного реєстру актів цивільного стану громадян та Державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань для встановлення сукупної площі земельних ділянок сільськогосподарського призначення у власності заявника та пов'язаних осіб в межах відповідної громади, області, Автономної Республіки Крим та в межах України.

Народні депутати України